

skel mellem de sorte og de hvide Damers Koketterier. Heraf vilde maaske nogle uddrage den Lærdom, at Evadøtre ere sig selv lig i alle Racer, under alle Breddegrader og til alle Tider. Sandheden er dog nok snarere, at det „at holde Udstilling paa sig selv“ er et *Barbari*, som under en stigende Udvikling vil forsvinde for Kvindernes Vedkommende, lige som det allerede er faldet bort for Mændenes. Den letpennede Evas Moral er trods sit moderne Tilsnit gammeldags; der er meget mere ægte Fremtidsmusik i den døde Digters (Kaalunds) Epigram:

O, Pige, jeg vil ikke se,
hvordan din Hat kan klæde;
men vel, om du med Aand kan le
og kan med Hjerte græde.

Primitiva.

En Gave til Dansk Kvindesamfund.

Dansk Kvindesamfund har haft den store Glæde at modtage et Legat paa 20,000 Kr., oprettet til Minde om Gehejmekonferensraadinde *Andræ* af hendes to Sønner, og, som man vil se af Fundatsen, bestemt til Fremme af den økonomiske Selvstændighed hos Kvinder, særlig af den dannede Klasse og under særligt Hensyn til Ansøgerens Evner. Denne Gave vil blive modtaget med stor Taknemlighed, ikke blot af Legatnyderne, men af enhver, som har Interesse for Kvinders Selverhverv og for Dansk Kvindesamfunds Virksomhed for at fremme dette. Maaske nogle ville studse lidt ved Indskrænkningen i Fundatsen; men, skulde det ikke netop være den dannede Klasse, der mest trænger til at klare sig Begrebet Selverhverv og for Alvor tage det op som et Arbejde, ikke blot som et Tidsfordriv? Skal det være Alvor, kræver det ogsaa Penge, som for mange smaa Embedsmænds Døtre og andre i lignende Stillinger kunne være vanskelige nok at skaffe til Veje.

Vor bedste Tak ikke blot til de to Mænd, som har sat deres Moder et saa smukt og varigt Minde, men ogsaa til den Moder, hvis Ønske de har opfyldt og derved ladet hendes Kærlighed til Kvindesagen ogsaa efter hendes Død komme hendes Fædrelands Kvinder til Gode.